

Vigrahavyāvartanī

Nāgārjuna

REFUTACIÓ DE LES OBJECCIONS

de Nāgārjuna

Objeccions

1.

Si la naturalesa pròpia de les entitats, qualsevol cosa que siguin aquestes, mai no existeix enlloc, la teva posició ha de ser buida de naturalesa pròpia. Per tant, no estàs en situació de negar la naturalesa pròpia de les entitats.

Mai no existeix enlloc la naturalesa pròpia de les entitats, qualsevol cosa que siguin aquestes, ni en les causes, ni en les condicions, ni en la combinació de les causes i les condicions, ni en una entitat diferent. A partir d'aquest fonament s'afirma que totes les entitats són buides. Per exemple, el brot no existeix ni en la llavor, causa d'ell; ni en les entitats conegudes com les seves condicions, és a dir: la terra, l'aigua, el foc, el vent, etc, considerades una per una; ni en la totalitat de les condicions; ni en la combinació de les causes i les condicions; ni és quelcom diferent de les causes i les condicions. Atès que enlloc no existeix la naturalesa pròpia, el brot és buit de naturalesa pròpia. Sent buit de naturalesa pròpia, és buit. Així com aquest brot és buit de naturalesa pròpia, i per tant buit, també totes les entitats són buides perquè són buides de naturalesa pròpia.

En relació a això nosaltres diem: Si això és d'aquesta manera, la teva posició - que totes les entitats són buides - ha de ser també buida. - Per què? – Perquè la teva posició no existeix en la seva causa: els gran elements considerats en conjunt o per separat; ni existeix en les condicions: els esforços produïts en el pit, la gola, els llavis, la llengua, les arrels de les dents, el paladar, el nas, el cap, etc; ni en la combinació d'ambdues; ni és qualsevol altra cosa apart de la causa i les condicions. Si no existeix enlloc està buida de naturalesa pròpia i, com està buida de naturalesa pròpia, és buida. Per aquesta raó, aquesta és incapaç de negar la naturalesa pròpia de totes les entitats. El foc que no existeix no pot cremar, les espines que no existeixen no poden tallar, l'aigua que no existeix no pot mullar; de la mateixa manera una posició que no existeix no pot negar la naturalesa pròpia de totes les entitats. En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Que la naturalesa pròpia de totes les entitats ha estat negada” no és vàlida.

2.

Però, si aquesta posició és produïda amb naturalesa pròpia la teva primera afirmació es destrueix. Es produeix una discordança i hauries d'explicar la raó d'aquesta situació.

Tu pots pensar, però, amb l'objectiu d'eliminar aquest defecte: aquesta posició és produïda amb naturalesa pròpia, i sent produïda amb naturalesa pròpia, és no buida; d'aquesta manera la naturalesa pròpia de totes les entitats ha estat negada per ella. Nosaltres repliquem a això: Si succeeix així, llavors la teva primera posició: "Totes les entitats són buides" és destruïda.

La teva posició està inclosa en totes les entitats. Si totes les entitats són buides, per quina raó la teva posició és no buida – aquesta posició que ha negat la naturalesa pròpia de totes les entitats perquè ella mateixa és no buida? Per tant, sorgeix una discussió polèmica en sis punts. – Com és això? – Bé,

Si totes les entitats són buides, llavors la teva posició és buida per ser inclosa en totes les entitats. Una negació realitzada mitjançant aquesta, que és buida, és lògicament impossible. En aquestes circumstàncies la negació - que totes les entitats són buides - no és vàlida.

D'altra banda, si la negació - que totes les entitats són buides - és vàlida, llavors la teva posició és no buida. Aquesta negació, que s'estableix perquè és no buida, no és vàlida.

Si totes les entitats són buides però la teva posició, mitjançant la qual es realitza la negació és no buida, llavors la teva posició no està inclosa en totes les entitats. La teva posició, llavors, és contradiu amb l'exemple.

Si al contrari la teva posició està inclosa en totes les entitats, i totes les entitats són buides, llavors la teva posició també és buida. Si és buida no pot establir una negació.

Concedim que és buida i que existeix una negació realitzada per ella – que totes les entitats són buides-. Però en aquest cas, totes les entitats, malgrat ser buides, serien capaces de realitzar accions; cosa que és absurda.

Concedim llavors - que totes les entitats són buides - i que no són capaces de realitzar accions; que la posició no és contradiu amb l'exemple. En aquest cas, i malgrat tot, la negació de la naturalesa pròpia de totes les entitats mitjançant la teva posició buida no és vàlida.

Així, si la teva posició existeix, sorgeix la següent discordança: algunes entitats són buides, i altres entitats, no buides. Hauries d'explicar la raó especial d'aquesta discordança, explicant perquè algunes entitats són buides mentre d'altres no ho són. I tanmateix no has explicat aquesta raó. En aquestes circumstàncies, la teva posició: "Que totes les entitats són buides" no és vàlida.

3.

Si penses que la teva posició és com dir ‘No facis cap so’, això tampoc no és vàlid. Doncs un so que existeix evita l’existència d’un futur so.

Tu pots pensar: Quan algú diu: ‘No facis cap so’ ell mateix fa un so i aquest so evita l’altre so; de la mateixa manera la posició buida – que totes les entitats són buides - evita la naturalesa pròpia de totes les entitats. – Nosaltres repliquem a això: Això tampoc no és vàlid. – Perquè? – Perquè aquí un so que existeix nega un futur so. En el teu cas, malgrat tot, no hi ha una posició existent que nega la naturalesa pròpia de totes les entitats. Atès que, segons la teva opinió, la posició és no existent i la naturalesa pròpia de totes les entitats és no existent. Per tant ‘És com dir “No facis cap so” ’és una posició incorrecta.

4.

Si penses que el mateix recolza la veritat de la negació de la negació, això també és fals. És la teva posició, que per la seva característica específica, esdevé incorrecta i no la meva.

Tu pots pensar: D’acord amb aquest mateix mètode, la negació de la negació també és impossible; així la teva negació de la posició que nega la naturalesa pròpia de totes les entitats és impossible. – Nosaltres repliquem a això: Això també és fals. – Perquè? – Perquè l’objecció s’aplica al caràcter específic de la teva posició, no a la meva. Ets tu qui dius que totes les entitats són buides, no jo. La tesi inicial no és meva. En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Sent el mateix cas, la negació de la negació també és impossible”, no és vàlida.

5.

Però, si dius que negues les entitats després d’haver-les comprès mitjançant la percepció, aquesta percepció a partir de la qual les entitats són compreses no existeix.

Tu no pots dir que negues totes les entitats en la posició – que totes les entitats són buides - després d’haver-les comprès mitjançant la percepció. – Perquè? – Perquè, precisament la percepció, com instrument de coneixement de la veritat, és buida, sent inclosa en totes les entitats. La persona que compren les entitats també és buida. Per tant, no existeix una entitat compresa mitjançant la percepció, l’instrument del coneixement vàlid; i una negació, d’allò que no és comprès, és lògicament impossible.

Potser penses que tu negues totes les entitats després d'haver-les comprès mitjançant la inferència, el testimoni verbal o la comparació.

6.

En la nostra refutació de la percepció, nosaltres hem refutat la inferència, el testimoni verbal i la comparació així com els objectes que han de ser establerts per la inferència, el testimoni verbal i l'exemple.

Nosaltres hem refutat la inferència, la comparació i el testimoni verbal en la nostra refutació de l'instrument del coneixement vàlid: la percepció. Justament, la percepció, l'instrument del coneixement vàlid, és buida perquè totes les entitats són buides; de la mateixa manera també la inferència, la comparació i el testimoni verbal són buits perquè totes les entitats són buides. Aquests objectes que han estat establerts mitjançant la inferència, el testimoni verbal i la comparació són també buits perquè totes les entitats són buides. Per tant, no existeix la comprensió de les entitats i la negació de la naturalesa pròpia de les entitats que no han estat compreses és lògicament impossible. En aquestes circumstàncies, la teva posició: "Que totes les entitats són buides", no és vàlida.

7.

La gent experta en la condició de les entitats pensa que les entitats bones tenen una naturalesa pròpia bona. La mateixa distinció és feta també en relació a la resta.

8.

Les entitats que condueixen a l'alliberament posseeixen una naturalesa pròpia que condueix a l'alliberament. El mateix serveix per les entitats que no condueixen a l'alliberament i també per aquelles entitats que han estat anomenades en connexió amb la condició de les entitats.

Per tant, com la naturalesa pròpia de les entitats, en aquest sentit, és vista des de diferents maneres, la teva posició: "Que totes les entitats són buides de naturalesa pròpia i que sent buides de naturalesa pròpia són buides", no és vàlida.

9.

Si les entitats no existissin amb naturalesa pròpia, llavors el nom “absència de naturalesa pròpia” no existiria; ja que no existeix cap nom sense objecte.

Si totes les entitats fossin buides de naturalesa pròpia, hi hauria, no obstant, l'absència de naturalesa pròpia. Llavors, el mateix nom “absència de naturalesa pròpia” no existiria. – Perquè? – Perquè no hi cap nom sense un objecte. – Per tant, com existeix el nom, existeix la naturalesa pròpia de les entitats; i com aquestes existeixen amb naturalesa pròpia totes les entitats són no buides. La teva posició, per tant : “Que totes les entitats són buides de naturalesa pròpia i que, sent buides de naturalesa pròpia, són buides”, no és vàlida.

10.

Ara bé, tu pots dir: Existeix la naturalesa pròpia però no pertany a les entitats. Si existeix la naturalesa pròpia sense les entitats, llavors tu hauries d'explicar a qui pertany.

Ara bé, tu pots imaginar: No existeix cap nom sense objecte; existeix la naturalesa pròpia però no pertany a les entitats; per tant, s'establirà la vacuïtat de les entitats perquè la seva existència és buida de naturalesa pròpia i el nom no existirà sense objecte. Nosaltres repliquem a això: hauries d'explicar a quin objecte, apart de les entitats, pertany aquesta naturalesa pròpia. En qualsevol cas, no ho has explicat. Per tant, la teva assumpció: “Existeix la naturalesa pròpia però no pertany a les entitats” és incorrecte.

11.

Així com la negació “No existeix cap olla a la casa” es refereix únicament a quelcom existent, aquesta negació teva és de quelcom existent amb naturalesa pròpia.

Només hi ha un objecte existent que és negat, no un objecte no existent. Per exemple, quan es diu: “No existeix cap olla a la casa”, hi ha una olla existent que es negada, no una olla no existent. De la mateixa manera resulta que la negació - les entitats no posseeixen naturalesa pròpia - és la negació d'una naturalesa pròpia existent, no d'una naturalesa pròpia no existent. En aquestes circumstàncies, la posició - que totes les entitats són buides de naturalesa pròpia - no és vàlida. Pel mateix fet que una negació és possible, la naturalesa pròpia de totes les entitats és no negada.

12.

Si aquesta naturalesa pròpia no existeix, llavors, què negues amb la teva proposició? La negació de quelcom no existent s'estableix sense paraules.

Si aquesta naturalesa pròpia no existeix enlloc, què negues mitjançant aquesta posició: - totes les entitats són buides de naturalesa pròpia - ? La negació d'allò no existent: de la fredor del foc o de l'escalfor de l'aigua, queda establerta sense paraules.

13.

De la mateixa manera que la gent ignorant percep erròniament un miratge com a aigua, pots pensar que negues una percepció errònia d'una no entitat.

Quan la gent ignorant percep erròniament un miratge com a aigua, una persona erudita diu amb l'objectiu d'eliminar aquesta percepció: 'però aquest miratge existeix sense aigua'. De la mateixa manera, pots pensar que la posició: "Totes les entitats són buides de naturalesa pròpia" intenta eliminar la percepció de les persones sobre la naturalesa pròpia de les entitats que són buides de naturalesa pròpia.

14.

Però si això és d'aquesta forma, existeix l'agregat de les sis entitats: la percepció, l'objecte a percebre, aquell qui percep aquest objecte, la negació, l'objecte a negar i aquell qui nega.

Si això és d'aquesta manera, llavors la percepció de les persones, l'objecte a percebre, les persones que ho perceben, la negació d'aquesta percepció errònia, l'objecte a ser negat o sigui, la percepció errònia, i les persones com tu que neguen aquesta percepció; tot això existeix. Sent establert l'agregat dels sis, la teva posició: "Que totes les entitats són buides", no és vàlida.

15.

Tu pots pensar que no existeix la percepció, ni l'objecte a percebre, ni aquell qui percep. Però, en aquest cas, no existeix la negació, ni l'objecte a negar ni aquell qui nega.

Si amb l'objectiu d'anul·lar aquest defecte, dius que no existeix la percepció, ni l'objecte a percebre, ni aquell qui percep, llavors igualment, la negació de la percepció o sigui, la posició: "Que totes les entitats són buides de naturalesa pròpia", no existeix. L'objecte a negar i aquells qui

neguen tampoc no existeixen.

16.

I si no existeix la negació, ni l'objecte a negar, ni aquell qui nega, llavors totes les entitats s'estableixen així com també la seva naturalesa pròpia.

I si no existeix ni la negació, ni l'objecte a negar, ni aquell qui nega, llavors totes les entitats són no negades i posseeixen naturalesa pròpia.

17.

La teva raó no es pot establir. Com pot existir, realment, una raó per tu quan tot és buit de naturalesa pròpia? I aquesta tesi teva que és buida de raó no es pot establir.

La teva raó per la tesi - que totes les entitats són buides de naturalesa pròpia - no es pot establir. – Perquè? – Perquè totes les entitats, sent buides de naturalesa pròpia, són buides. Com, per tant, pot existir una raó? Si no existeix una raó, com pot establir-se realment la tesi buida de raó: “que totes les entitats són buides”? – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Que totes les entitats són buides” no és vàlida.

18.

Si la teva negació de la naturalesa pròpia s'estableix sense cap raó, la meua afirmació de les entitats, sent produïda amb naturalesa pròpia, s'estableix també sense cap raó.

19.

Tampoc no pots sostenir que el fet que les entitats siguin buides de naturalesa pròpia és l'existència de la raó, car no existeix cap entitat en el món que sigui buida de naturalesa pròpia i alhora existent.

Si penses que el fet que totes les entitats siguin buides de naturalesa pròpia és l'existència de la raó, aquest argument no és vàlid. – Perquè? – Perquè no existeix en el món res existent i alhora buit de naturalesa pròpia.

20.

No és possible sostenir que la negació va en primer lloc i l'entitat a negar després. Ni es possible sostenir que la negació va després, o que existeixen simultàniament. La naturalesa pròpia és, per tant, existent.

No és possible sostenir que la negació va en primer lloc i l'entitat a negar després. Car, si l'entitat a negar no existeix, de què es fa la negació? Ni és

possible sostenir que la negació va després de l'entitat a negar. Car, si l'entitat a negar s'estableix, quin és el propòsit a complir de la negació? Ara bé, si la negació i l'entitat a negar existeixen simultàniament, també de la mateixa manera la negació no és la causa de l'objecte a negar, ni la causa de la negació és l'objecte a negar; justament com dos banyes que han crescut simultàniament, la banya dreta no és la causa de la banya esquerra, ni la banya esquerra la causa de la banya dreta. En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Que totes les entitats són buides” no és vàlida.

21.

Si la meva posició no existeix en la combinació de la causa i les condicions o independentment d'aquestes, llavors la vacuïtat de les entitats queda establerta a partir del seu ser buides de naturalesa pròpia.

Si la meva posició no existeix en la seva causa i en les seves condicions..., és buida de naturalesa pròpia i, sent buida de naturalesa pròpia, és buida. La vacuïtat de la meva posició queda establerta llavors a partir del seu ser buida de naturalesa pròpia. I de la mateixa manera com aquesta posició meva és buida a partir del seu ser buida de naturalesa pròpia, així també totes les entitats són buides a partir del seu ser buides de naturalesa pròpia. En aquestes circumstàncies, la teva posició: “A partir de la vacuïtat de la teva posició no és possible establir la vacuïtat de totes les entitats” no és vàlida.

22.

Aquesta naturalesa de les entitats què és dependent és anomenada vacuïtat, aquesta naturalesa que és dependent és buida de naturalesa pròpia.

Tu no has comprès el significat de la vacuïtat de les entitats. Així has volgut criticar-me dient: ‘Com la teva posició és buida de naturalesa pròpia, la negació de la naturalesa pròpia de les entitats no és vàlida’. Aquesta naturalesa de les entitats que és dependent és la vacuïtat. – Perquè? – Perquè és buida de naturalesa pròpia. Aquelles entitats que són originades en dependència no són produïdes realment amb naturalesa pròpia atès que no tenen naturalesa pròpia. Perquè? – Perquè són dependents en les causes i les condicions. Si les entitats existissin a partir de la seva pròpia naturalesa, existirien també sense l’agregat de les causes i les condicions. Però no existeixen així. Per tant, poden ser anomenades buides de naturalesa pròpia, i en conseqüència buides. De la mateixa manera resulta que la meva posició, sent originada també en dependència, és buida de naturalesa pròpia i, sent buida de naturalesa pròpia, és buida. – Però encara que les entitats com un carro, una olla, un vestit, etc, són buides de naturalesa pròpia a partir de ser originades en dependència, estan ocupades en les seves respectives funcions: transportant llenya, herba i terra, contenint mel, aigua i llet, i protegint del fred, vent i calor. Similarment la meva posició, malgrat ser buida de naturalesa pròpia a partir de ser originada en dependència, està ocupada en la tasca d’establir el ser buit de naturalesa pròpia de les entitats.

– En aquestes circumstàncies, la teva posició: “La teva posició, sent buida de naturalesa pròpia, és buida i, sent buida, no pot negar la naturalesa pròpia de les entitats” no és vàlida.

23.

Suposa que una persona creada artificialment evités una altra persona artificial, o que un home mag evités un altre home creat per la seva pròpia màgia. La negació seria de la mateixa naturalesa.

Suposa que un home artificial evités un altre home artificial ocupat en alguna cosa, o que un home mag creat per un mag evites un altre home mag creat per la seva pròpia màgia i ocupat en alguna cosa. Llavors, l’home artificial que és evitat és buit i el qui evita també és buit; l’home mag que és evitat és buit i el qui evita també és buit. De la mateixa manera, la negació de la naturalesa pròpia de totes les entitats a partir de la meva posició és possible, encara que aquesta posició és buida. En aquestes circumstàncies, la teva posició: “A partir de la vacuïtat de la teva posició, la negació de la naturalesa pròpia de totes les entitats no és possible” no és vàlida. D’aquesta manera s’evita també la controvertida discussió en sis punts que has formulat. Sent això d’aquesta manera, no és veritat que la meva posició no està inclosa en totes les entitats; no existeix res que sigui no buit; ni totes les entitats són no buides.

24.

Aquesta posició no és produïda amb naturalesa pròpia. No existeix, per tant, l’abandonament de la posició per part meva. No existeix discordança, i no existeix una raó especial a proposar.

La meva posició, sent originada en dependència, no està produïda amb naturalesa pròpia. Com s’ha dit inicialment, atès que no està produïda amb naturalesa pròpia, és buida. I com la meva posició és buida, de la mateixa manera com totes les entitats són buides, no existeix discordança. Existiria discordança si jo digués: Aquesta posició és no buida, mentre totes les altres entitats són buides. Nosaltres, en cap cas, no diem això. No existeix, per tant, discordança. I com la següent discordança: “Aquesta posició és no buida mentre totes les altres entitats són buides” no existeix, nosaltres no hem d’explicar cap raó especial; per aquesta raó aquesta posició és no buida mentre totes les entitats són buides. – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Existeix per part teva l’abandonament de la posició, existeix una discordança i hauries d’explicar la raó especial” no és vàlida.

25.

L'exemple exposat per tu: ' És com "No facis cap so" ', no és apropiat. En el teu cas un so és evitat per un altre so, però el cas aquí no és el mateix.

Aquest exemple, d'altra banda, no és nostre. Aquesta posició buida no evita la vacuïtat com una persona quan diu: ' No facis cap so ', fa un so i a la vegada evita un so. – Perquè? – Perquè, en aquest exemple, un so és evitat per un altre so. Però el cas aquí no és el mateix. Nosaltres diem: totes les entitats són buides de naturalesa pròpia i en conseqüència buides. – Perquè?

26.

Perquè, si les entitats buides de naturalesa pròpia fossin evitades per quelcom buit de naturalesa pròpia amb l'exhauriment del ser buit de naturalesa pròpia s'establiria el seu ser amb naturalesa pròpia.

Aquest exemple seria apropiat si mitjançant una posició buida de naturalesa pròpia fossin evitades entitats buides de naturalesa pròpia – com mitjançant el so: 'No facis cap so' és evitat un altre so. Aquí, en canvi, mitjançant una posició buida de naturalesa pròpia és negada la naturalesa pròpia de les entitats. Si mitjançant una posició buida de naturalesa pròpia fossin negades les entitats que són buides de naturalesa pròpia, les entitats, pel sol fet de ser negades en la seva qualitat de ser buides de naturalesa pròpia, serien produïdes amb naturalesa pròpia. Sent produïdes amb naturalesa pròpia, serien no buides. Nosaltres, en canvi, declarem que les entitats són buides, no que són no buides. Això, per tant, és un no exemple.

27.

O suposa que una persona artificial evités la noció falsa d'algú que en relació a una dona artificial pensa: 'Ella és una dona'. Això seria com allò.

O suposa que a partir d'una dona artificial, buida de naturalesa pròpia, un home tingués la falsa noció que ella és realment una dona i que, com a resultat d'aquesta falsa noció, sentís desig cap ella. El Tathāgata o un deixeble del Tathāgata crearia un home artificial; aquest dissiparia la noció falsa d'aquest home, mitjançant el poder del Tathāgata o del deixeble del Tathāgata. De la mateixa manera, mitjançant la meua posició buida, comparable a l'home artificial, és evitada la idea de la naturalesa pròpia de totes les entitats que són buides de naturalesa pròpia i comparable a la dona artificial. Així, aquest és un exemple apropiat per establir la vacuïtat, no l'altre.

28.

O aquesta raó és similar en la seva naturalesa a la tesi a establir: el so no posseeix existència. Nosaltres no parlem, en canvi, sense recórrer a la veritat convencional.

La raó ‘És com “No facis cap so”’ és de la mateixa naturalesa que la tesi a establir. – Perquè ? – Perquè totes les entitats, sent buides de naturalesa pròpia, són iguals. Aquest so, sent originat en dependència, no posseeix realment existència mitjançant la seva pròpia naturalesa. Com no posseeix existència mitjançant la seva pròpia naturalesa, la teva posició: ‘Així un so que existeix evita un futur so’ és exclosa. No és, en canvi, sense recórrer a la veritat convencional ni és mitjançant el rebuig a la veritat convencional que nosaltres diem: Totes les entitats són buides. No és possible ensenyar la veritat absoluta sense recórrer a la veritat convencional. Com s’ha dit: ‘La veritat transcendent no pot ésser ensenyada sense recórrer a la veritat convencional. El Nirvāṇa no pot ésser assolit sense comprendre la veritat transcendent’. D’aquesta manera, totes les entitats són buides com la meva posició i que totes les entitats són buides de naturalesa pròpia resulta d’ambdós sentits.

29.

Si jo tingués una posició, llavors aquest defecte seria meu. Jo tinc, però, no posició. Per tant, no existeix un defecte que sigui meu.

Si jo tingués una posició, llavors el defecte prèviament explicat per tu seria meu, atès que afectaria el caràcter específic de la meva posició. Jo tinc no posició. D’aquesta manera quan totes les entitats són buides, perfectament calmades i per naturalesa isolades, com pot existir una posició ? Com pot quelcom afectar el caràcter específic d’una posició ? Com pot existir un defecte causat pel fet d’afectar el caràcter específic d’una posició? – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “El defecte és només teu perquè afecta el caràcter específic de la teva posició” no és vàlid.

30.

Si jo compregués quelcom amb l’ajut de la percepció, etc., llavors o afirmo o nego. Com aquesta entitat no existeix, no se’m pot culpar.

Si jo compregués quelcom amb l’ajut dels quatre instruments del coneixement vàlid: la percepció, la inferència, la comparació i el testimoni verbal, o amb l’ajut d’algun d’ells, llavors únicament afirmaria o negaria. Com no comprenc precisament cap objecte de cap classe, ni afirmo ni nego. En aquestes circumstàncies, la teva crítica: ‘Si negues les entitats

després haver-les comprés mitjançant un dels instruments del coneixement vàlid: la percepció, etc., aquests instruments del coneixement vàlid no existeixen,, ni existeixen els objectes a comprendre mitjançant ells' no m'implica en res.

31.

Si uns i altres objectes s'estableixen segons tu mitjançant els instruments del coneixement vàlid, diguem com aquests instruments del coneixement vàlid s'estableixen segons tu.

Si penses que uns i altres objectes del coneixement vàlid s'estableixen mitjançant els instruments del coneixement vàlid, de la mateixa manera que les entitats a mesurar s'estableixen mitjançant els instruments de mesurar; Com s'estableixen aquests instruments del coneixement vàlid: la percepció, la inferència, la comparació i el testimoni verbal ? Si els instruments del coneixement vàlid s'estableixen sense ajut dels instruments del coneixement vàlid, llavors la posició: "Que els objectes s'estableixen mitjançant els instruments del coneixement vàlid" és abandonada.

32

Si els instruments del coneixement vàlid s'estableixen mitjançant altres instruments del coneixement vàlid llavors existeixen sèries infinites.

Si penses que els 'objectes del coneixement vàlid' s'estableixen mitjançant els 'instruments del coneixement vàlid' i que aquests 'instruments del coneixement vàlid' s'estableixen mitjançant altres 'instruments del coneixement vàlid', llavors resulten sèries infinites – Quin perjudici existeix aquí si existeixen sèries infinites ? –

Ni l'inici ni el mig ni el final, per tant, s'estableixen.

Si existeixen sèries infinites, l'inici no es pot establir – Perquè ? – Perquè aquests instruments del coneixement vàlid s'estableixen mitjançant altres instruments del coneixement vàlid, i aquests altres, una altre vegada, mitjançant altres instruments del coneixement vàlid. D'aquesta forma no existeix l'inici. Si no existeix l'inici, com pot existir el mig ? Com pot existir el final ?

Conseqüentment, la posició: "Que aquests instruments del coneixement vàlid s'estableixen mitjançant altres instruments del coneixement vàlid" no és vàlida.

33.

Però, si aquests instruments del coneixement vàlid s'estableixen sense els instruments del coneixement vàlid, llavors la teva posició filosòfica és abandonada. Existeix una discordança i hauries d'explicar la raó especial.

Però, si penses: aquests instruments del coneixement vàlid s'estableixen sense els instruments del coneixement vàlid; els objectes a conèixer, en canvi, s'estableixen mitjançant els instruments del coneixement vàlid, llavors la teva posició que els objectes s'estableixen mitjançant els instruments del coneixement vàlid és abandonada. Existeix, d'altra banda, una discordança, o sigui que alguns objectes s'estableixen mitjançant els instruments del coneixement vàlid, mentre d'altres no ho són. I hauries d'explicar la raó especial perquè alguns objectes s'estableixen mitjançant els instruments del coneixement vàlid, mentre d'altres no ho són. Però no ho has explicat. D'aquesta manera aquesta assumpció, tampoc no és vàlida.

L'oponent replica: Els instruments del coneixement vàlid s'estableixen ells mateixos així com altres entitats. S'ha dit:

'El foc s'il·lumina a ell mateix així com altres entitats. De la mateixa manera els instruments del coneixement vàlid s'estableixen a ells mateixos així com altres entitats'.

34.

Existeix una posició defectuosa. El foc no s'il·lumina a ell mateix, ja que aquesta no percepció no és comparable amb la d'una olla en la foscor.

La teva posició que els instruments del coneixement vàlid s'estableixen ells mateixos així com altres entitats com el foc és defectuosa. Ja que el foc no s'il·lumina a ell mateix. Una olla, no il·luminada pel foc, existeix primerament no percebuda en la foscor. Llavors, sent il·luminada pel foc, aquesta és percebuda. Si de la mateixa manera, el foc, no sent il·luminat, existís primerament en la foscor i llavors fos il·luminat, seria possible dir: s'il·lumina ell mateix. Aquest, no obstant, no és el cas. D'aquesta manera aquesta assumpció tampoc no és vàlida.

35.

Si com dius, el foc s'il·lumina a ell mateix així com il·lumina altres entitats, llavors també es cremarà a ell mateix.

Si com dius, el foc s'il·lumina a ell mateix com il·lumina altres entitats, llavors també es cremarà a ell mateix com cremarà altres entitats. Aquest,

no obstant, no és el cas. En aquestes circumstàncies, la teva posició que el foc s'il·lumina a ell mateix com il·lumina altres entitats, no és vàlida.

36.

Si com dius, el foc il·lumina ambdós: altres entitats i a ell mateix; llavors la foscor cobrirà ambdós: altres entitats i a ell mateix.

Segons la teva opinió el foc il·lumina ambdós: altres entitats i a ell mateix; llavors el seu contrari, la foscor, també cobriria ambdós: altres entitats i a ella mateixa. Això, no obstant, no s'ha vist. En aquestes circumstàncies, la teva proposició que el foc il·lumina ambdós: altres entitats i a ell mateix no és vàlida.

37.

No existeix la foscor ni en el foc ni en qualsevol altra cosa en la qual el foc és. Com pot il·luminar-se ? Doncs la il·luminació és la destrucció de la foscor.

Aquí, en el foc, no existeix la foscor. Ni existeix cap foscor on el foc és. Però, la il·luminació és una obstrucció causada a la foscor. Però si no existeix la foscor en el foc, ni on el foc és, què és aquesta foscor que és obstruïda pel foc, i en virtut de quina obstrucció il·lumina ambdós; altres entitats i a ell mateix ?

L'oponent replica: Però no és veritat que el foc il·lumina ambdós: altres entitats i a ell mateix, per la mateixa raó per la qual no existeix la foscor en el foc, ni on el foc és ? Doncs en el mateix procés del seu origen el foc obstrueix la foscor. Si no existeix la foscor en el foc, ni on el foc és, és perquè en el mateix procés del seu origen el foc il·lumina ambdós: altres entitats i a ell mateix.

38.

És incorrecte dir que el foc il·lumina en el mateix procés del seu origen. Doncs, en el mateix procés del seu origen el foc no avança en contacte amb la foscor.

La opinió que el foc il·lumina ambdós en el mateix procés del seu origen: altres entitats i a ell mateix no és sostenible. – Perquè ? – Perquè en el mateix procés del seu origen, el foc no avança en contacte amb la foscor; com que no avança en contacte amb aquesta, no la destrueix i com la foscor no es destrueix no existeix la il·luminació.

39.

O, si el foc destrueix la foscor malgrat avançar sense contacte amb aquesta, llavors aquest foc, estant aquí, destruiria la foscor a tots els móns.

O, si penses que el foc destrueix la foscor malgrat avançar sense contacte amb aquesta, llavors el foc, estant aquí en aquest moment, destruirà igualment la foscor existent en tots els móns sense avançar en contacte amb aquesta. Això, no obstant, no sembla ésser el cas. D'aquesta manera la teva opinió: "que el foc destrueix la foscor malgrat avançar sense contacte amb aquesta" no és vàlida.

40.

Si els instruments del coneixement vàlid s'estableixen per ells mateixos, els instruments del coneixement vàlid s'estableixen llavors, segons tu, independentment dels objectes del coneixement vàlid. Per aquest establiment propi no es requereix una altra entitat.

L'oponent replica: Quin defecte resultarà si els instruments del coneixement vàlid no requereixen els objectes a conèixer ?

41.

Si penses que els instruments de instruments del coneixement vàlid s'estableixen independentment dels objectes del coneixement vàlid, llavors aquests instruments del coneixement vàlid, ho són de res.

Si els instruments del coneixement vàlid s'estableixen independentment dels objectes del coneixement vàlid, llavors aquests instruments del coneixement vàlid són instruments del coneixement vàlid de res. D'aquesta manera existeix un defecte. Si malgrat tot, els instruments del coneixement vàlid són instruments del coneixement vàlid de quelcom, llavors no poden arribar a ser instruments del coneixement vàlid independentment dels objectes del coneixement vàlid.

42.

Si s'admet que s'estableixen en relació, quin defecte existeix ? – Que allò que està establert s'estableix. Doncs, quelcom que no s'estableix no requereix cap altra cosa.

Si s'admet que els instruments del coneixement vàlid s'estableixen en relació als objectes del coneixement vàlid, llavors els quatre instruments del coneixement vàlid que s'han establert, s'estableixen. – Perquè ? –

Perquè un objecte que no s'estableix no requereix cap altra cosa. Per exemple, Devadatta, que no és establert, no requereix cap altra cosa. Però no és admissible que quelcom que està establert s'estableixi. Hom no pot fer quelcom que està fet.

43.

Si els instruments del coneixement vàlid estan en tots els fets establerts en relació als objectes del coneixement vàlid, els objectes del coneixement vàlid no s'estableixen en relació als instruments del coneixement vàlid.

Si els instruments del coneixement vàlid s'estableixen en relació als objectes del coneixement vàlid, llavors els objectes del coneixement vàlid no s'estableixen en relació als instruments del coneixement vàlid. Perquè ? – Perquè l'objecte a establir no estableix l'instrument pel qual ell s'estableix. Els instruments del coneixement vàlid, no obstant, com s'ha dit, són els instruments mitjançant els quals els objectes del coneixement vàlid s'estableixen.

44.

I si els objectes del coneixement vàlid s'estableixen també independentment dels instruments del coneixement vàlid, què guanyes amb l'establiment dels instruments del coneixement vàlid ? L'objectiu al qual serveixen s'estableix.

45.

D'altra banda, si penses, amb l'objectiu d'eliminar el defecte explicat anteriorment, que els instruments del coneixement vàlid existeixen únicament en relació als objectes del coneixement vàlid, existeix llavors un intercanvi dels instruments del coneixement i dels objectes del coneixement vàlid.

A més, si penses, amb l'objectiu d'eliminar el defecte establert anteriorment, que els instruments del coneixement vàlid existeixen únicament en relació als objectes del coneixement vàlid, existeix llavors un intercanvi dels instruments del coneixement vàlid i dels objectes del coneixement vàlid. El teus instruments del coneixement vàlid esdevenen objectes del coneixement vàlid perquè s'estableixen mitjançant els objectes del coneixement vàlid. I els objectes del coneixement vàlid esdevenen instruments del coneixement vàlid perquè estableixen els instruments del coneixement vàlid.

46.

Però, si penses que mitjançant l'establiment dels instruments del coneixement vàlid s'estableixen els objectes del coneixement vàlid i que mitjançant l'establiment dels objectes del coneixement vàlid s'estableixen els instruments del coneixement vàlid, llavors ni els objectes del coneixement vàlid ni els instruments del coneixement vàlid s'estableixen segons tu.

Però, si penses que mitjançant l'establiment dels instruments del coneixement vàlid s'estableixen els objectes del coneixement vàlid – perquè els objectes del coneixement vàlid requereixen els instruments del coneixement vàlid – i que mitjançant l'establiment dels objectes del coneixement vàlid s'estableixen els instruments del coneixement vàlid – perquè els instruments del coneixement vàlid requereixen els objectes del coneixement vàlid – llavors ni els objectes del coneixement vàlid ni els instruments del coneixement vàlid s'estableixen – Perquè ? –

47.

Perquè si els objectes del coneixement vàlid deuen el seu establiment als instruments del coneixement vàlid i si aquests instruments del coneixement vàlid s'estableixen per aquells mateixos objectes del coneixement vàlid, com establiran els instruments del coneixement vàlid ?

Perquè si els objectes del coneixement vàlid deuen el seu establiment als instruments del coneixement vàlid i si aquests instruments del coneixement vàlid s'han d'establir mitjançant aquests mateixos instruments del coneixement vàlid, llavors els instruments del coneixement vàlid no han estat establerts, els objectes del coneixement vàlid no han estat establerts, doncs la seva causa no s'ha establert. Com, llavors, els instruments del coneixement vàlid establiran els instruments del coneixement vàlid ?

48.

I si els instruments del coneixement vàlid deuen el seu establiment als objectes del coneixement vàlid i si aquests objectes del coneixement vàlid s'han d'establir mitjançant aquells instruments del coneixement vàlid, com els objectes del coneixement vàlid establiran ?

Perquè si els instruments del coneixement vàlid deuen el seu establiment als objectes del coneixement vàlid, i si aquests objectes del coneixement vàlid s'han d'establir mitjançant aquests mateixos objectes del coneixement vàlid, els objectes del coneixement vàlid no han estat establerts, els instruments del coneixement vàlid no han estat establerts, doncs la seva

causa no s'ha establert. Com, llavors, els objectes del coneixement vàlid establiran els instruments del coneixement vàlid ?

49.

Si el fill ha de ser produït mitjançant el pare i si aquest pare ha de ser produït mitjançant el mateix fill, digue'm qui d'ells produeix a l'altre.

Suposant que algú digués: el fill ha de ser produït mitjançant el pare, i aquest pare ha de ser produït mitjançant el mateix fill, digue'm qui ha de ser produït per quins. Exactament de la mateixa manera dius: els objectes del coneixement vàlid han de ser produïts mitjançant els instruments del coneixement vàlid, i aquests mateixos instruments del coneixement vàlid, a la vegada, han de ser establerts mitjançant aquells mateixos objectes del coneixement vàlid. Però, segons tu, qui d'ells ha de ser establert mitjançant quins altres ?

50.

Digue'm quin d'aquests és el pare i quin altre el fill. Ambdós produeixen realment el límit del pare i el del fill, per això nosaltres tenim un dubte aquí.

D'aquest pare i aquest fill, anomenats anteriorment, quin és el fill i quin altre és el pare ? Ambdós, com a productors, produeixen el límit del pare i, com a produïts, el límit del fill. Nosaltres tenim un dubte aquí: quin d'ells és el pare, i quin altre el fill ? Justament de la mateixa manera, d'aquests instruments del coneixement vàlid i objectes del coneixement vàlid teus, quins són els instruments del coneixement vàlid i quins altres els objectes del coneixement vàlid ? Així que ambdós, com aquells que estableixen, són instruments del coneixement vàlid, i com aquests que s'han d'establir, objectes del coneixement vàlid. Nosaltres tenim un dubte aquí sobre quin d'aquests són instruments del coneixement vàlid i quins altres els objectes del coneixement vàlid.

51.

Els instruments del coneixement vàlid no s'estableixen mitjançant ells mateixos o mitjançant un altre o mitjançant altres instruments del coneixement vàlid. Ni són establerts mitjançant els objectes del coneixement vàlid o accidentalment.

La percepció no s'estableix mitjançant la mateixa percepció, la inferència no s'estableix mitjançant la mateixa inferència, la comparació no s'estableix mitjançant la mateixa comparació i el testimoni no s'estableix mitjançant el mateix testimoni. Ni s'estableixen mitjançant un altre: la

percepció mitjançant la inferència, la comparació mitjançant el testimoni, la inferència mitjançant la percepció, la comparació mitjançant el testimoni, la comparació mitjançant la percepció, la inferència mitjançant el testimoni i el testimoni mitjançant la percepció, la inferència i la comparació. Ni s'estableixen la percepció, la inferència, la comparació i el testimoni, respectivament, mitjançant una altra percepció, una altra inferència, una altra comparació i un altre testimoni. Ni els instruments del coneixement vàlid s'estableixen mitjançant els objectes del coneixement vàlid, considerats en conjunt o per separat; incloent el seu propi camp o també els dels altres instruments del coneixement vàlid. Ni s'estableixen accidentalment. Ni una altra vegada s'estableixen mitjançant la combinació de causes anomenada anteriorment, en qualsevol dels seus números: vint, trenta, quaranta o vint-i-sis. – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Com que les entitats a conèixer han de ser compreses mitjançant els instruments del coneixement vàlid, en conseqüència aquelles entitats a conèixer existeixen també com aquells instruments del coneixement vàlid mitjançant els quals aquelles entitats a conèixer són compreses” no és vàlid.

52.

Si persones que dialoguen sobre la condició de les entitats diuen que les entitats bones tenen una naturalesa pròpia bona, això s'ha de explicar detalladament.

Les persones que dialoguen sobre la condició de les entitats pensen que les entitats bones tenen una naturalesa pròpia bona. Però això ho has d'explicar detalladament: això és aquella naturalesa pròpia bona, aquestes són aquelles entitats bones: aquesta és aquella bona consciència; aquesta és aquella naturalesa pròpia de la bona consciència i així sempre. Això, tanmateix, no sembla ser així. Per tant la teva posició: “Que la naturalesa pròpia de cada entitat individual s'ha explicat” no és vàlida.

53.

Si la naturalesa pròpia bona s'origina en dependència, existeix una naturalesa externa de les entitats bones. Com pot existir així la seva naturalesa pròpia ?

Si la naturalesa pròpia de les entitats bones s'origina en dependència amb el complex causa-condició, com pot, sent nascuda amb naturalesa externa, ser la naturalesa pròpia de les entitats bones ? El mateix recolza la veritat de les dolentes i altres entitats. – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Que la naturalesa pròpia bona de les entitats bones s'ha explicat,

com també la naturalesa pròpia dolenta de les entitats dolentes i així sempre” no és vàlida.

54.

Però si aquesta naturalesa pròpia de les entitats bones s’originés sense dependència de cap cosa, llavors no existiria la pràctica de la vida religiosa.

Però si penses que la naturalesa pròpia bona de les entitats bones s’origina sense dependència de cap cosa i que el mateix és veritat per la naturalesa pròpia dolenta de les entitats dolentes i de la naturalesa pròpia indeterminada de les entitats indeterminades, llavors no existeix la pràctica de la vida religiosa. – Perquè ? – Perquè, si és així, hom rebutja l’Origen Dependent. Rebutjant l’Origen Dependent, hom rebutja la visió de l’Origen Dependent. Però si l’Origen Dependent no existeix, no pot existir la qüestió de la seva visió. Si no existeix la visió de l’Origen Dependent, no existeix la visió del Dharma. Tanmateix el Benaventurat va dir: ‘Oh monjos, aquell qui veu l’Origen Dependent veu el Dharma’. Si un no veu el Dharma, no existeix la pràctica de la vida religiosa.

O, rebutjant l’Origen Dependent, un rebutja l’origen del sofriment. Per l’Origen Dependent existeix l’origen del sofriment. Rebutjant l’origen del sofriment, un rebutja el sofriment. Però, si no existeix el sofriment, com s’originarà el sofriment ? Si el sofriment i el seu origen són rebutjats llavors la fi del sofriment és rebutjada. Però si no existeix l’origen del sofriment, què finalitzarà mitjançant l’abandonament ? Si la fi del sofriment és rebutjada el Camí és rebutjat. Tanmateix si la fi del sofriment és rebutjada, per a l’obtenció de què existirà un camí d’obtenció de la fi del sofriment ? En conseqüència les Quatre Nobles Veritats no existeixen. Si no existeixen no existeix el resultat de la vida monàstica. És mitjançant la visió de les Veritats que els resultats de la vida monàstica són obtinguts. Si els resultats de la vida monàstica no existeixen, no existeix la pràctica de la vida religiosa.

55.

No existiria el mèrit, ni el demèrit, ni les convencions del món. Totes les entitats, sent produïdes amb naturalesa pròpia, serien permanents – ja que allò que no té causa és permanent.

Si això és d’aquesta manera, quin defecte resulta per a qui rebutja l’Origen Dependent? – No existeix el mèrit. No existeix el demèrit. Ni existeixen les convencions del món. – Perquè ? – Puix que tot això és originat en dependència; com serà si no existeix l’Origen Dependent ? D’altra banda, sent produïdes amb naturalesa pròpia, no originades en dependència i buits

d'una causa, serien permanents. – Perquè ? – Perquè les entitats que no tenen causa són permanents. Així d'això resultaria la mateixa no pràctica de la vida religiosa. I contradiries el teu propi principi. – Perquè ? – Perquè el Benaventurat ha ensenyat que totes les entitats condicionades són transitòries. Esdevenen permanents, perquè són produïdes amb naturalesa pròpia i en conseqüència permanents.

56.

I el mateix defecte existeix també en relació a les entitats dolentes, les entitats indeterminades, aquelles entitats que condueixen a l'alliberament i així sempre. Així, tot allò que és condicionat, certament, esdevé segons tu incondicionat.

I el mateix mètode que ha estat descrit, en relació a les entitats bones, s'aplica també a les entitats dolentes, a les entitats indeterminades, a aquelles entitats que condueixen a l'alliberament i així sempre. Així tot allò que, malgrat ser condicionat, resulta ser incondicionat per a tu. – Perquè ? – Perquè, no existint una causa, no existeix origen, ni substància ni destrucció. No existint origen, ni substància, ni destrucció, tot allò que és condicionat resulta ser incondicionat a partir de l'absència dels caràcters específics d'allò condicionat. – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Que totes les entitats són no buides perquè les entitats bones i d'altres tenen naturalesa pròpia” no és vàlid.

57.

Qui diu que el nom és existent mereix realment la teva resposta: ‘Existeix la naturalesa pròpia’. Nosaltres, en canvi, no diem això.

Qui diu que el nom és existent mereix la teva resposta: ‘Existeix la naturalesa pròpia’. Aquesta naturalesa pròpia, que és designada per un nom existent, ha de ser també per la mateixa raó existent. Perquè una no existent naturalesa pròpia no pot tenir un nom existent. Nosaltres, en canvi, no diem que el nom és existent. Com que les entitats no tenen naturalesa pròpia, aquest nom també és buit de naturalesa pròpia. Per aquesta raó és buit i, sent buit, és no existent. – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Que a partir de l'existència del nom existeix la naturalesa pròpia” no és vàlida.

58.

Aquest nom ‘no existent’ designa quelcom existent o no existent ? Sigui el nom de quelcom existent o de quelcom no existent, d'ambdues maneres la teva posició és abandonada.

Designa aquest nom ‘no existent’ quelcom existent o no existent ? Segui el nom de quelcom existent o de quelcom no existent, d’ambdues maneres la proposició és abandonada. Primerament, si es existent, la posició “No existent” és abandonada. Però la mateixa entitat no pot ser ara existent, ara no existent. Així si és no existent, allò que és no existent no te nom. – Així la teva posició: “Que el nom te naturalesa pròpia externa” és abandonada.

59.

Nosaltres hem establert realment la vacuïtat de totes les entitats. Aquesta crítica, per tant, resulta ser de quelcom que no és una posició.

Aquí nosaltres hem establert realment i acuradament la vacuïtat de totes les entitats. També el nom ha estat expressat com buit. Ara tú, assumint la no vacuïtat, has tornat a la càrrega: Si les entitats no posseeixen naturalesa pròpia, llavors el nom ‘absència de naturalesa pròpia’ tampoc no existiria. La teva crítica, per tant, resulta ser de quelcom que no és una posició. Nosaltres no diem, com tu dius, que el nom és existent.

60.

Ara bé: Existeix la naturalesa pròpia però no pertany a les entitats; aquesta sospita teva no és compartida per nosaltres.

Nosaltres no neguem, com tu dius, la naturalesa pròpia de les entitats. Tampoc no afirmem la naturalesa pròpia d’algun objecte apart de les entitats. Ara bé, sent això d’aquesta manera, la teva crítica: “Si les entitats són buides de naturalesa pròpia, hauries d’explicar a quin altre objecte, apart de les entitats, pertany la naturalesa pròpia” és rebutjada. No es tracta d’una crítica en cap cas.

61.

Si la negació és únicament de quelcom existent, llavors aquesta vacuïtat s’estableix perquè tu negues el ser buit de naturalesa pròpia de les entitats.

Si la negació és només de quelcom existent i no de quelcom no existent, i tu negues el ser buit de naturalesa pròpia de les entitats, llavors el ser buit de naturalesa pròpia de les entitats s’estableix. Ja que, en virtut de la teva posició, la negació existeix, i com el ser buit de naturalesa pròpia de les entitats ha estat negat, la vacuïtat s’estableix.

62.

O, si negues la vacuïtat i aquesta vacuïtat no existeix, llavors la teva posició: “Que la negació és de quelcom existent” és abandonada.

O, si tu negues el ser buit de naturalesa pròpia de totes les entitats, la seva vacuïtat, i aquesta vacuïtat no existeix, llavors la teva posició: “Que la negació és de quelcom existent i no de quelcom no existent” és abandonada.

63.

Jo no nego cap entitat, ni existeix cap entitat a negar. Tu, per tant, em calumnies quan dius: ‘Tu negues’.

També tu podries dir correctament: si jo no negava res. Jo, en tot cas, no nego cap entitat, perquè no existeix cap entitat a negar. Així, sent totes les entitats buides, no existeix tampoc una entitat a negar, ni una negació; tu realitzes una calúnnia absurda quan dius: ‘Tu negues’.

64.

Considerant la teva afirmació que la posició de la negació de quelcom no existent s’estableix sense paraules nosaltres observem: Com el discurs és comprés com a no existent no nega allò.

Considerant la teva posició: ‘La negació de quelcom no existent s’estableix sense paraules; A quin propòsit serveix llavors la teva posició “Totes les entitats són buides de naturalesa pròpia” ? ’, nosaltres observem: La posició ‘Totes les entitats són buides de naturalesa pròpia’ no converteix a totes les entitats en buides de naturalesa pròpia. Però, com que no existeix la naturalesa pròpia, aquesta permet conèixer que les entitats són buides de naturalesa pròpia. Per exemple: Mentre Devadatta no està a la casa algú diu que Devadatta està a la casa. En aquesta ocasió algú li diu de rèplica: ‘Ell no està a la casa’. Aquesta posició no crea la no existència de Devadatta sinó que només permet conèixer la no existència de Devadatta a la casa. Igualment la posició ‘Les entitats no posseeixen naturalesa pròpia’ no crea el ser buit de naturalesa pròpia de les entitats. – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Si no existeix naturalesa pròpia, a quin propòsit serveix la posició ‘No existeix la naturalesa pròpia’ ? L’absència de naturalesa pròpia s’estableix sense paraules” no és apropiada.

65.

Has introduït una gran deliberació amb l'exemple del miratge. Per decidir sobre aquesta matèria també escolta com mostrem la validesa d'aquest exemple.

66.

Si aquesta percepció es produís mitjançant la seva pròpia naturalesa seria no originada en dependència. Aquesta percepció, en canvi, que ve a l'existència en dependència és realment buida.

Si aquesta percepció d'un miracle com a aigua es produís mitjançant la seva pròpia naturalesa no seria originada en dependència. Com que ,en canvi, ve a l'existència en dependència amb el miratge, la visió errònia i l'atenció pertorbada s'origina en dependència. I com s'origina en dependència és realment buida de naturalesa pròpia. – com s'havia proposat anteriorment.

67.

Si aquesta percepció es produís mitjançant la seva pròpia naturalesa, qui eliminaria aquesta percepció ? El mateix mètode s'aplica a la resta també. En conseqüència aquesta és una no crítica.

Si la percepció de l'aigua en un miratge es produís per la seva pròpia naturalesa, qui l'eliminarà realment ? Ja que una naturalesa pròpia no pot ser eliminada: el calor del foc, la fluïdesa de l'aigua, la claredat de l'espai. La seva eliminació, en canvi, és vista La naturalesa pròpia de la percepció és, per tant, buida. El mateix mètode s'entén en relació a la resta de les entitats també, les cinc entitats començant amb l'objecte a percebre. – En aquestes circumstàncies, la teva posició: “Que totes les entitats són no buides a partir de l'existència dels sis agregats” no és vàlida.

68.

Sent el mateix cas, nosaltres hem respost ja mitjançant allò que precedeix l'absència de la raó, que ha estat explicat en la refutació de l'exemple del miratge.

S'ha entès que mitjançant la deliberació precedent nosaltres també hem respost l'absència de raó. La mateixa deliberació, que s'ha explicat en la precedent raó, per la negació dels sis agregats, també s'ha de considerar aquí.

69.

Nosaltres hem respost realment la raó en tres ocasions, al tractar-se del mateix cas. I una contra raó per les tres ocasions s'obté a partir dels que sostenen la doctrina de la vacuïtat.

S'ha comprés que la qüestió per la qual una negació és possible en tres ocasions ha rebut realment una resposta. – Perquè ? – Perquè la raó és de la mateixa naturalesa que la tesi a establir. Explicant-t'ho: per virtut de la teva posició una negació no és possible en tres ocasions i, com la negació, també la entitat a negar no existeix. Així, no existint la negació ni l'objecte a negar, la teva opinió que la negació ha estat negada, és insostenible. Aquesta mateixa raó que expressa una negació de les tres ocasions s'obté a partir dels que sostenen la doctrina de la vacuïtat, ja que neguen la naturalesa pròpia de totes les entitats.

O s'ha respost de la següent manera:

‘Jo no nego cap entitat, ni existeix cap entitat a negar, Tu, per tant, em calumnies quan dius: “Tu negues”.

Ara bé, si tu penses: la negació s'estableix en totes tres ocasions; nosaltres veiem la causa antecedent, la causa subsegüent i la causa simultània; causa antecedent: el pare com la causa del fill; causa subsegüent: el deixeble com la causa del mestre; causa simultània: la llàntia és la causa de la llum, - nosaltres repliquem: això no és així. Ja que d'aquesta manera es proposen els tres primers defectes. D'altra banda, si això és així, admets l'existència de una negació i abandones la teva posició; la negació de la naturalesa pròpia també s'estableix de la mateixa manera.

70.

Totes les entitats predominen per a qui la vacuïtat predomina. Res predomina per a qui la vacuïtat no predomina.

Per a qui la vacuïtat predomina, per a ell, totes les entitats –mundanes i supramundanes- predominen. Perquè ? –

Perquè L'Origen Dependent predomina per a qui la vacuïtat predomina. Les Quatre Nobles Veritats predominen per a qui l'Origen Dependent predomina. Els resultats de la vida monàstica així com totes les adquisicions especials predominen per a qui les Quatre Nobles Veritats predominen. Les Tres Joies - el Buddha, el Dharma i el Saṃgha - predominen per a qui totes les adquisicions especials predominen. Per a qui predomina l'Origen Dependent, per a ell el mèrit, la causa del mèrit, el resultat del mèrit, el demèrit, la causa del demèrit, el resultat del demèrit – totes aquestes predominen. Per a qui el mèrit i demèrit predominen, les causes del mèrit i del demèrit i els resultats del mèrit i del demèrit, per a ell predominen la passió, l'origen de la passió i els fonaments objectius de la

passió. Per a qui tot això predomina, per a ell predomina la llei que afecta als estats feliços i als estats infeliços, l'aferrament d'aquests estats, el camí per alliberar-se d'aquests estats, l'acte d'anar més enllà d'aquests estats, els mitjans per anar més enllà d'aquests estats, i totes les convencions del món s'estableixen. Aquestes són enteses individualment per cada persona, seguint aquest camí, una part pot ser ensenyada mitjançant les paraules.

Aquí una altra vegada,
Venero a l'incomparable Buddha, qui va ensenyar la Vacuïtat, l'Origen Dependent i el Camí del Mig com equivalents.

Traducció: Albert Biayna Gea